

LENIEĆ (16) *vb impf*

Oba e jasne.

infl lenieć (4). \diamond *praes 1 sg* lenieję (6). \diamond *3 sg* lenieje (3). \diamond *3 pl* lenieją (2). \diamond *con 3 sg m* by leniał (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. *Stawać się lub być nieruchawym, ociężałym, gnuśnym; languere, languescere, marcere, pigrescere, torpere* *Mącz, Cn; consenescere, lentere, marcescere, tardescere, torpescere* *Cn (15)* : A zbytnie ciepło mdląc matkę y płód w żywocie lenieie. *FalZioł V 18a; Fraceo, Lenieję/ Gniyę/ Gnuśnieję* Yużem ciężki od ftarości/ iuż mi ná śchodzie/ Gnuśnym. *Mącz 135b; Mollesco, Miękczeyę/ Lenieję/ poczinam być niedbály. Mącz 230a, 183d [2 r.], 209c, 230a, 299b, 458d [2 r.]; SkarŻyw 570.*

Zwrot: »lenieć w próżnowaniu, od próżnowania« [*szyk zmienny*] (1 : 1): *Hebere et languere in otio, Tępyć y lenieć od próżnowania. Mącz 153d, 259a.*

Szereg: »tępi(e)ć i lenieć« (2): *Hebescit et languescit animus in ocio, W próżnowaniu człowiek tępieye y lenieye. Mącz 259a, 153d.*

W przen (1) :

Fraza: »nogi lenieją« (1): *Mátká iego z okná wyglądaiąc/ krzyczála: czemu fyn moy ták długo mieżka: czemu teraz lenieją nogi woznikow iego. SkarŻyw 560.*

Przen: *Stawać się słabszym (1)* : *Omnium rerum cupido languescit cum occasio est, Wfziłtkich rzeczy chćiwości lenieją gdy máyą przicinę to yeft nie ták fie bárzo tego zwykli ludzie domągác co fie ym łatwie może ftác. Mącz 183d.*

2. *Nie chćieć czegoś zrobić (1)* :

Zwrot: »w prożnowaniu lenieć« (1): *á niechay fie tego niedopużcza/ áby gdy dom bliźnego iákoby gorzeć poczyna/ on w prożnowaniu leniał [ipse otio langueat] ModrzBaz 67.*

Synonimy: 1. *drzemać, gnić, gnuśnieć, mdleć, miękczeć, ociężać, schnąć, tępieć, ustawać, więdnąć.*

Formacje współrdzenne cf LENIĆ SIĘ.